

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foii —
 invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 1 Maiu st. v.

Acela, care nu luptă, ca să-și câștige
 drepturile ori să impună respectarea lor,
 nu merită să fie băgat în seamă.

Acesta e răspunsul partidelor opozi-
 ționale maghiare la hotărârile luate în con-
 ferința electorală din Sibiu.

Ar trebui, ne dăc aderenții lui Kos-
 suth și ai comitului Apponyi, ca Românii
 să spriginească cu voturile lor opozițiunea,
 pentru-ca astfel să contribuie la răsturnarea
 actualului guvern, care ruinează pe toți.

Fără îndoială așa ar trebui să facă
 Românii, dacă ar pute să presupună, că
 aderenții lui Kossuth ori ai comitului Ap-
 ponyi, ajunși odată la putere, ar chiver-
 nise interesele comune mai bine ca actualul
 guvern. S'a produs însă în Români con-
 vingerea, că ori-și-care dintre partidele
 maghiare ar fi la putere, are neapărat să
 ruineze țeara. Și de aceea interesul com-
 un este, ca cel mai slab dintre ele să
 păstreze puterea, ear' cel mai slab e acela,
 care o are acum.

Dacă Maghiarii ei înșiși pot să-și ră-
 stoarne pe dl Tisza, să-și răstoarne, căci
 noi Românii nu vom fi măhniti vedând,
 că guvernele se schimbă în Ungaria tot
 la trei luni. Noi însă, care nu combatem
 numai pe actualul guvern, ci întreaga
 stare de lucruri din regatul ungar, ne
 păstrăm puterile pentru timpul, când fără
 de concursul nostru nu se va mai pute
 susține nici un fel de guvern în Ungaria.

Deocamdată luptăm așa, precum
 luptăm.

Sînt acum patruzeci de ani, când
 pentru prima dată s'a pus în discuțiune
 cestiunea unirii Ardealului cu Ungaria,

Românii au declarat, că ei nu vor, ca ce-
 stiunea aceasta să se resoalve, fără-ca să
 fie consultați și ei.

Unirea s'a decretat atunci, s'a decre-
 tat și mai târziu, s'a realizat ca fusiune:
 Românii s'au supus și se supun, dar' nici
 astăzi după patruzeci de ani n'au încetat
 a stăruî să fie ascultați și ei, n'au încetat
 a cere, ca să se restituie pe cale legală
 autonomia Ardealului și ca unirea numai
 în înțelegere cu ei să se facă.

Tot astfel atunci, când statul ungar
 s'a organizat, Românii au stăruit, ca să li
 se creeze în el pozițiunea ce li se cuvine,
 să li se asigureze toată libertatea de des-
 voltare națională: douăzeci de ani au tre-
 cut și ei s'au supus și se supun, dar'
 stăruie, ca pe cale legală, fie din inițiativa
 guvernului, fie din inițiativa Coroanei, să
 li se facă dreptate.

Am stăruit, stăruim și vom stăruî: să
 nu-și facă Maghiarii iluziunea, că Româ-
 nii vor renunța vre-odată.

Stăruința aceasta e și ea o luptă, și
 încă o foarte grea luptă, ca să convingem
 atât pe Maghiari, cât și pe cercurile hotă-
 ritoare din monarhie, că Românii vrea,
 când vrea, cu toată hotărîrea.

Și e destul să-și știe pe Român ce
 este și cum este, pentru-ca să-și opresci
 dela alegeri.

Câtă vreme alegerile se fac în Ungaria
 așa precum se fac, Românului, intrat odată
 în campania electorală, nu i-ar rămâne decât
 să recurgă la mijloace drastice corespun-
 toare celor folosite de contrari. Am văzut noi
 Români luptând contra guvernului ungar
 la alegeri și scoțând din urnă pe candi-
 dații lor, și nu mai voim să-i vedem
 luptând astfel, cum au luptat atunci, ca
 să respingă tentativele de corumpere și
 violențele, pe care guvernul le tolerează,
 dacă nu le pune prin chiar agenții sei
 la cale.

Vedând adică nemulțumirea, de care
 sînt agitați Românii, ori-și-cine trebuie să
 se petrună de sentimentul, că cel mai de
 căpetenie interes al nostru e să păstrăm

ordinea și să ne ferim de ori-și-ce mișcare,
 în care manifestarea acestei nemulțumiri
 ar pute să se facă în dimensiuni nepotri-
 vite cu situațiunea.

Chiar și dacă n'ar mai avé și alte
 motive spre a-și impune cea mai deplină
 rezervă față cu parlamentul ungar, acesta
 singur e destul pentru un popor, care nu
 vrea să-și risipească puterile în lupte za-
 darnice.

Dar' opozițiunea maghiară, dacă vrea,
 poate să profite în lupta ei contra guver-
 nului de hotărîrea lăuată în conferința
 electorală a partidului național român:
 nu are decât să lucreze în mod onest,
 ca partidul guvernamental să nu-i ducă
 prin corumpere și violență pe alegătorii ro-
 mâni la urnă.

Electorale. Dl Ioan Beleş, represen-
 tantul cercului Radnei (comit. Arad) în dieta
 Ungariei, ales sînt acum trei ani cu program
 național român, a cerut pe cale telegrafică dela
 redacțiunea ziarului „Nemzet“ să facă în nu-
 mele D-sale declarațiunea, că nici D-sa, nici
 vre-un alt membru al familiei D-sale nu este
 membru al comitetului central electoral al par-
 tidului național român.

Constatăm și noi, că în adevăr nici d-nul
 Beleş, nici vre-un alt membru al familiei Beleş
 nu a luat parte la conferința electorală din
 Sibiu, ear' membrii comitetului central electoral
 au fost aleși numai dintre oamenii independenți,
 care au luat parte la această conferință.

Revistă politică.

Sibiu, 1 Maiu st. v.

Descoperirile ziarului „Norddeutsche
 Allgemeine Zeitung“ despre tractatul
 austro-rusesc dela 1876 le garni-
 sesce ulterior corespondentul din Paris al
 ziarului „Times“, și anume prin istorisi-
 rile unui pretins diplomat de încredere.
 După acesta, tractatul s'ar fi signat cu
 privilegiul unei preumblări cu trăsura. Se
 dăce, că Rusia ar fi mers la congresul din
 Berlin în speranță, că Europa nu va
 aproba tractatul, care asigură Austriei
 Bosnia și Hertegovina. Dar' principele
 de Bismarck favorisă în tot chipul ocu-
 pațiunea, fiindcă „visa“ de încheierea unei

intime alianțe cu Austria; celelalte puteri,
 se dăce, n'ar fi avut nici un interes, de a
 contracara intențiile Austriei. Corespon-
 dentul lui „Times“ aduce aminte, că co-
 mitele Andrassy dăse înaintea de a intra
 în Bosnia: „De rezistența Rusiei nu m'e
 tem“. „Kölnische Zeitung“ asigură, că
 expunerile germane nu sînt îndreptate în
 contra Austro-Ungariei. Politica imperului
 austriac ar fi afară de aceea și pentru
 Germania, ca pentru un aliat, o afacere
 mult mai serioasă, decât să nu se facă
 tot ceea-ce se poate pentru întărirea ei, din
 simpla cauză, că atinge în mod neplăcut
 sentimentele personale ale singuraticilor.
 Pentru poziția Austriei însă ar fi poate și
 mai bine, dacă s'ar lămurii cestiunea în-
 tr'acolo, că politica ei orientală s'a între-
 prins cu scirea și prelîngă aprobarea, ba
 la sfătuirea și cu spriginul Rusiei, — deci
 cu Rusia și nu în contra Rusiei.

O scrisoare ce o primesc din Berlin
 „Politische Korrespondenz“ încă se ocupă
 cu antecedentele ocupațiunii
 bosniace și dăce, că expunerilor ziaru-
 lui „Norddeutsche Zeitung“ se dă deplin
 credință, deoarece-ce se privesc de nise
 expuneri ale principelui de Bismarck. Că
 acum însă nu s'a întemplat, ca cancelarul
 german să fi făcut asemenea expuneri pe
 terenul diplomatic fără de a le întări even-
 tual prin documente. Causa, că aceste des-
 coperiri se fac chiar acum, e a se căuta
 în opintirile foilor rusesci, de a face pe
 Germania responsabilă pentru nesuccesele
 politice orientale rusesci. În numita scri-
 soare se dăce, că dacă Rusia nu e îndstu-
 lită cu rezultatele congresului din Berlin,
 pentru aceasta ar fi a se trage la răspun-
 dere proprii ei diplomați și în prima linie
 principele Gorciakoff. Pe timpul tractatu-
 lui austro-rusesc Germania nici nu a pu-
 tut să se amestece în treaba aceasta, de-
 oare-ce numai după încheierea aceluia fi
 fu permis să arunce o privire în pertrac-
 țările ce se făcuseră în cea mai mare
 taină.

Despre cestiunea candidatu-
 lui pentru tronul bulgar i-se scrie
 ziarului „Vossische Zeitung“:

Vre-o câteva persoane oficiale s'au expri-
 mat față cu mine: Crisa noastră va avé un
 sfîrșit atât de grabnic și norocos, că Europa se va
 minuna. În acest înțeles scrie și presa guver-
 namentală, numai că ea mai adaugă, că au so-
 sit deja scrii dela deosebitele cabinete, care ofer

Foiața „Tribunei“.

Hamlet-ul cercului Stșigrow.

Schită de caracter.

De Ioan Turgenjew.

(Urmare.)

— „Asta totuși e prea mult“, observă un
 alt examiner: — ce stai aci, ca un mut? Dacă
 nu știi, încalte spune-o.“

— „Permiteți-mi, vă rog, să trag un alt
 bilet“ — dăce nenorocitul înădușit.

Profesorii schimbă priviri mute.

— „Ei, haid să vedem!“ — răspunde pre-
 ședintele comisiei, cu o mișcare de mână mult
 dicătoare.

Voiniș ia un al doilea bilet, merge earăși
 la fereastră, vine earăși îndrît la masă și tace
 pentru a doua oară, ca mort.

Domnul cel bătrân, ar fi în stare să-și mă-
 nance de viu, nici nu alta.

În fine e expedat, și i-se pune un zero la
 condică.

Ar socoti cineva, că acum se va duce din
 sală? Așa! vorbă să fie. Se întoarce la locul lui,
 șede până la sfîrșitul examenului aci, și la eșire
 exclamă: „Asta a fost baie, nu altceva! Ce păcat
 pe mine!“ Toată ziua aleargă prin Moscova, se
 apucă câte odată cu mâinile de cap și se jeluiesc
 amar asupra „afurisitului de Malheur.“ N'a
 atins, se înțelege, nici o carte și în ziua ur-
 mătoare i-se repetă aceeași istorie.

Acest Voiniș însuși, s'a apropiat dar' de
 mine. Am vorbit împreună despre Moscova, despre
 vînațoare. . .

— Nu voesci, — îmi dăce el, — să te fac
 cunoscut cu cel mai glumeț om din tot ținutul?
 — Ba, te rog.

Voiniș mă duse la un om mic de stat, cu
 mustață și cu frisură înaltă, cu frac întunecat și
 cravată pestriță. Trăsurile lui mobile și palide
 respirau întru adevăr spirit și răutate. Un zimbet
 fugitiv și mișcător era totdeauna pe buzele lui,
 ochii cei negri și strînși priviau obraznice de sub
 pleoapele neegale. Lîngă el sta un proprietar lat
 în umeri, gras, orb de un ochiu și dulce, un ade-
 vîrat cozonac (colac) cu miere. El rîdea înainte
 de glumele omului celui mic și se topia, cum
 s'ar dăce, de plăcere.

Voiniș mă prezentă glumețului, căruia îi
 dăceau Petru Petrovici Lupichin. Făcărăm cu-
 noscință și schimbăram cele dintău frase de
 curtuosie.

— Permiteți-mi, să vă prezentez pe cel
 mai bun amic al meu, — dăce de odată Lupichin
 cu voce ageră, luând pe omul cel dulce de
 mână. — Așa, nu te codi, bade Chirilă Selifa-
 nici, adăuse el: n'are să te musce domnul acesta.
 Aici, urmă el, în vreme-ce Chirilă Selifanici ză-
 păcit salută așa de necălit, ca-și-când i-ar căde
 burta, aici îți recomand un nobil, om foarte com-
 se cade. El s'a bucurat până la al cincidecilea
 an de o sănătate de fier; atunci îi pică în minte
 să-și dea ochii pe mîna doftorilor; din pricina
 asta a ajuns cum îl vezi, cu un ochiu. De

atunci își curează el țeranii cu același succes. . .
 Acestia, se înțelege, îi mulțumesc cu alipirea cu-
 venită! . . .

— Ei, omul dracului! . . . murmură Chi-
 rilă Selifanici și începă a rîde.

— Spune numai, spune nenișorule, îl în-
 trerupse Lupichin. — Mai știi, că mîne poți fi
 ales jude cercual, și să vezi, încă pășesci una
 ca asta. Se înțelege, de gândit pot gândi ase-
 sorii în locul d-tale, dar' la toată întemplarea
 d-ta trebuie să poți exprima cel puțin ideile al-
 toara. Și dacă guvernorul vine și dăce: „De ce
 gîngăvesc dl judecător?“ De cumva i-s'ar res-
 punde: „Un mic atac de tambla (gută) . . .“
 — „Așa! trebuie să i-se sloboadă sânge.“ —
 Mărturisesc singur, în poziția d-tale, nu prea
 s'ar potrive? Ai? —

— Vezi-l? el rîde, — urmă Lupichin, arun-
 când o ochire răutăcioasă asupra stomacului
 lui Chirilă Selifanici, ce se scutura de ris. Și
 de ce să nu rîdă, adăuse el, întorcîndu-se că-
 tră mine, — bine hrănit e, copii n'are, e sîne-
 toas, moșile nu-i sînt îndatorate, țeranii i-și cu-
 rează singur; — nevastă îi e cam cu capul în
 patru dungi (Chirilă Petrovici se întoarse ceva
 cam la o parte, ca și când n'ar fi auzit nimic și
 rîdea din toată inima). Dar' uite cu încă rîd...
 nevasta mea încă a fugit cu un inginer harnic.
 (El rînja.) N'ați știut de asta? Da, da, s'a dus
 și mi-a făcut o scrisorică, în care îmi scria:

„Iubite Petre Petrovici! iartă! dusă de pa-
 timă, mă depărtez cu alesul inimii mele. . .“
 Inginerul însă, numai cu atîta mă întrecea, că

nu-și tăia unghiile și purta pantaloni strîmți.
 D-ta te minunezi? Așa e un om cu inima des-
 chisă, vei gândi D-ta?... Ah, Doamne! Noi
 copii steppelor, dăm cu adevărul pe față, nu ți-
 nem la forme. Dar' să ne dăm la o parte. . .
 Ce stăm noi lîngă viitorul judecător. . .

Mă apucă de braț și merserăm la fe-
 reastră.

— Eu trec aici drept un glumeț, îmi dăce
 el în decursul conversațiunii; se nu o crezi acea-
 sta, d-le. Eu nu sînt decât un om amărit până
 la inimă și înjur tare; pentru aceea sînt așa de
 negenat. Și în faptă, la ce să-mi fac silă! Eu
 nu dau nimic pe părerea altor oameni. Sînt
 răutăcios; și-apoi ce? Un om răutăcios încă
 n'are trebuință de minte. Cât de răcoritor e
 aceasta, n'ai idee. . . Acum, d.e., uite la stăpă-
 nul casei! La ce aleargă el așa în sus și în jos,
 ei, la ce, rogu-te? — În tot momentul se uită
 la cîș, zimbesce, asudă, taie mutre de impor-
 tanță și ne lasă să murim de foame? Ca și când
 un ampoiă înalt cine scie ce lighioaie ar fi.
 Parcă și schiopătă deja, uite la el!

Lupichin începă a rîde cu hohot.

De una e păcat — nu sînt și dame, urmă
 el cu un suspin adînc; un diner de holțiu (be-
 cheri)! Asta ar fi pentru unul al de noi mîn-
 care, nu glumă! Uite, uite! exclamă deodată, —
 Principele Koselsky — domnul cel înalt, cu barba
 ceea, și cu mînușile cele galbene? Îndată se vede
 pe el, că a fost în străinătate. . . și cât de târziu
 vine el totdeauna. Dar' e prost. . . auzi, prost
 el singur ca o păreche de cai negustoresci; și

speranța pentru o apropiată regulare a raporturilor. Acum, ce e drept, e imposibil a mai rechema pe principele Alexandru, și tot așa rămâne exclusă și aducerea pe tron a „Leuchtenberger-ilor” și a „Oldenburger-ilor” (nefăcând abstracție nici dela Mingrelianul), dar *est modus in rebus* pe altă cale. Pe aici circulează multe faime, că Bulgarii vor să-și aleagă de principe pe cineva din mijlocul lor. De cea mai potrivită persoană se amintesc un anumit Alexandru Exarch, care mult timp a trăit în Paris, ear' de prezent se află în Constantinopol. Acela e născut dintr-o veche familie princiară și fu mai înainte în serviciul turcesc în calitate de diplomat. Cu toate acestea el nu jucă nici odată un rol politic și așa poate să convină tuturor puterilor mari. Un lucru pe cât de necăut pe atât de favorabil pentru rezolvarea cestiunii bulgare, pentru-că afară de principele Alexandru numai un indigen s'ar pute afirma cu succes pe tronul bulgar, ori-care altul, așa se vorbește și se scrie de și, ar avea în scurt timp să fie transportat preste granițe.

Oficioasa „Swoboda” se plânge de vapoarele societății prințului Gagarin, care leagă călătoriile pe Dunăre cu propaganda rusească; aceste năi colportează cu mult zel o foiță revoluționară intitulată: „9 August”, pe care o editează fostul spion turcesc Milarow, care e acum plătit de Ruși, împreună cu Stefanoff și Popoff. Unul din acele vapoare, „Bulgaria”, a adus la Rahova un sac de foi și proclamații revoluționare. Acest sac, ce avea să fie dus de Muntenegreni la Vracea, a căzut în mâinile poliției bulgare.

„Swoboda” apelează la comisiunea internațională dunăreană cerând protecție contra insolentei năilor ruse, pe bordul cărora găsesse refugiu conspiratorii și criminalii contra Bulgariei.

La 17 Aprilie, aniversarea alegerii prințului Alexandru, ce coincide cu sărbătoarea împărțirii ordinilor militare, s'au adresat prințului telegrame de felicitare din toate orașele Bulgariei și Rumeliei-Orientale și pretutindenea au fost demonstrații în favoarea prințului.

Mobilizarea de probă ce o plănuiesc pentru toamnă ministrul de războiu francez Boulanger, a produs o impresiune rea asupra cercurilor guvernamentale din Germania, și „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung” dă acestei impresiuni cea mai hotărâtă expresiune, afirmând, că importanța meritorie a dispoziției ce s'a plănuie e inegal mai mare, ca-și-cum s'ar pără la prima vedere.

La deschiderea expoziției maritime din Havre, dl Goblet a ținut un discurs, în care a ținut între altele:

Caută să recunoaștem, că opinia publică, prin prudența și patriotismul sen, a dat un sprijin puternic guvernului cu ocaziunea recentelor incidente. Sub influența libertății Franceze și-a creat un nou temperament; în locul acelei nervozități, a celui foc cam nestatornic, ce s'a imputat adese-ori Francezilor, a venit o hotărâre liniștită și rece. Să ne întărim în aceste moravuri noi; vom avea trebuință poate de ele. Timpul încercărilor n'a trecut încă. Dacă vor veni, nu

să veți numai, cu cât favor stă el de vorbă cu unul al de noi, cu câtă grație suride asupra apucăturilor mamelor și fetițelor noastre flămânde! . . . Ba câte odată chiar și d-lui sloboade câte o glumă . . . deși se găsește aici numai cu trecerea; — dar' ce mai glume sînt și acelea — mazăre-n părete. Pe mine nu mă poate suferi. Am să merg la el, să-l salut.

Lupichin alergă înaintea principelui.

— Colo trece un dușman personal al meu, ăse el apoi întorcându-se la mine; veți colo domnul cea trupeș, cu fața cea arămie și cu părul ca peria, — care își strînge căciula în mână, se trage pre lungă păreți și caută în toate părțile ca un lup? I-am vîndut un cal cu 400 ruble, care era vrednic o mie, și dobitocul acesta, are acum toată dreptatea să mă desprețuească. D-lui însă îi lipsesc mintea cu deservire, mai ales dimineața înainte de ceai, știu îndată după masă, încă dacă îi ădici „bună ziua”, îi răspunde: „Ce?” — Și aci vine un general — un general civil pensionat, un general ruinat. El are o fată de năpă de zăhar și o fabrică scrofuloasă . . . pardon! m'am greșit . . . de, mă înțelegi d-ta. Ah! și arhitectul n'a putut lipsi! un Neamț, care poartă o mustață ca aceea, dar' meseria nu 'și-o înțelege — minunat lucru! . . . Dar' de altfel, la ce să-și înțeleagă meseria, bine că înțelege să iee parale, să facă proiecțiuni și profile și pe noi proprietarii să ne tragă cu ele pe sfoară! (Va urma.)

le vom fi provocat noi. Mai am oare nevoie să repet, că Franția vrea pacea? Dacă ar exista vre-odată popoare, care să poată dori războiul, de sigur n'ar fi un popor ca al nostru, care tinde să-și consacre forțele și activitatea pentru întemeierea definitivă a unui regim al democrației, guvernându-se însuși în pace, muncă și libertate. Dacă însă avem trebuință de pace, dacă nimeni nu se îndoaie de voința noastră de a o păstra, nimeni nu se poate îndoi, că noi sîntem firm decise să nu-i sacrificăm nici drepturile, nici onoarea noastră. Franția refuză în urma loviturilor fatale suferite, a prins încredere în sine. Departele de a amenința pe vre-un popor, ea este gata a primi toate simpatiile cu bucurie și reciprocitate. Dar' nu mai puțin Franția ar fi gata, la nevoie, să înfrunte atacurile neîndreptățite. Numai această atitudine corespunde demnității unei națiuni mari și numai ea poate garanta binefacerile păcii. Tocmai pentru-că am putut judeca, cumcă acesta e sentimentul unanim al țării, pentru-că am simțit vibrând sufletul Franției întregi, astăzi putem fără gânduri ascunse, și sper că și fără grije, să procedem la cercetarea afacerilor interne. Dificultatea principală este în neînțelegerea dintre republicani. Apoi e de trebuință, ca finanțele să fie aduse în ordine și să se restabilească echilibrul real în bugetul statului. Recunoșc, că ultimele bugete n'au fost satisfăcătoare, dar' nu cred posibilă restabilirea echilibrului prin economii, ci vor fi necesare unele sporiri de imposit.

Guvernul din Madrid a primit dela Antili împărțiri, care signalizează o ferbere îngrijitoare între emigranții cubani din Cayo-Hueso, Florida și America-centrală. Aceia au intenția, de a organiza o nouă expediție flibustină în Cuba-orientală, care își află bun teren, dacă avem în vedere nemulțumirea ce domnesce acolo.

O modestă declarațiune.

De

Nicolau Popea,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc. *)

Omnia jam fiunt, fieri
quae posse negabam.

Cu mare durere a inimei trebuie să ved și eu, că de un timp încoace, de mai mulți ani încoace, mereu se scriu în unele foi române, ba chiar și străine, și se vorbește lucruri atât de grele, încât mai că îi stă omului mintea în loc cetindu-le sau auzindu-le și care, parte direct parte indirect, în de-aproape ating și persoana mea. Este adevărat vorba despre partidul „archidicesanilor”, numit și „al popeștilor”, poreclit și „al pițigoilor” și „archipițigoilor”, va să ădici: partidul, care la alegerile trecute de metropolit în provincia noastră metropolitană ortodoxă română din Ungaria și Transilvania, era pentru mine.

De mult voiam să scriu ceva în această materie, ca unul, care mă află în poziție a da deslușiri sigure și temeinice; dar' socotind, că cei-ce cunosc împregiurările noastre din antedentele lor, vor ști, ce să ădici și de unii și de alții, n'am mai ădici nimic, le-am lăsat să treacă pe aci-ncolo, în speranță, că, așa cerend interesul bine înțeles al bisericii, vor înceta ele de sine odată.

Însă ce să veți! Insinuările curg cu grosul și cu vehemență.

Și astăzi nu mai e vorba numai de „ambițiune”, de „invidie”, de „ură personală”, de „răzbunare”, de „patimi înversunate și interese particulare”, de „oposițiune sistematică” și altele de felul acesta, ci încă și de „nisuițe de a surpa biserica”, și, după-cum ne spune „Tribuna” în Nr. 43 și 47 din anul curent, că s'a scris în „Luminătorul”, chiar și de „a alunga sau omori pe metropolitul Miron și de a așeza în locu-i pe un archipițigoiu!”

Și cine aruncă toate aceste pete negre asupra unor bărbați onorabili, cari au încărunit lucrând pe terenul și interesul bisericii?

Se ădici, că nisce oameni, cari de când scriu, tot așa ar fi scris, încât acest mod de scriere li s'ar fi prefăcut în a doua natură; și earăși alții, despre care s'ar mai fi putut presupune, că schimbându-se împregiurările și vedend, că ađi din altă parte răsare soarele, se vor schimba și ei, calcându-și pe inimă; dar' că vor fi ei capabili de asemenea invective în interesul scopurilor lor particulare, nu 'și-ar fi putut închipui nimeni.

Ei bine, față cu acest fel de acuze grave și de tot vătămătoare, mai pută-s'ar oare păstra tăcerea fără temere de a căde în prepusul: că cel-ce tace, consimte?

*) Declarațiunea aceasta am primit-o în formă de broșură. Și ădici de bine a o pune și sub ochii cetitorilor noștri pentru interesul general ce-l are.

Red. „Tribunei”.

Sînt momente, când tăcerea e ca mierea, cum ădici Românul; dar' sînt earăși momente, când tăcerea vedesce consimțământul, însăși vina, trăgînd aspre muștrări după sine. A mai tăce aici, ar însemna a fi indiferent față cu interesele cele vitale ale bisericii; a aproba incriminările asupra membrilor unui partid, despre care se știe deja de mult și mai în jos ne vom convinge cu deservire, că el s'a format pe bazele cele mai solide și spre scopurile cele mai salutare pentru biserica noastră archidicesană; și în fine a sprigini silințele, ce 'și-le dau unii întru a seduce opiniunea publică archidicesană în folosul lor propriu.

În considerarea tuturor acestora cred deci, că a sosit timpul, că sînt dator adevărului, pozițiunii mele și caracterului meu, să ădici și eu câteva cuvinte spre clarificarea situațiunii, fără însă de a intra mai ađund în meritul lucrului; căci atunci aș trebui să merg mai departe și să arăt, unde în adevăr se află ura personală, pofa de răzbunare etc., să arăt cauzele, care au produs aceste iritațiuni și, preste tot, rēul ce apasă ca un munte biserica noastră; dar' pentru așa ceva nu a sosit încă timpul.

Mărginindu-mă dar' numai pe lîngă cele indicate mai în sus în general

Eu declar ăntăiu: de netemeinice, neadevărate, de scornituri de bună seamă tendențioase, toate invinuirile arătate și specificate de mine la început.

Declar al doilea: că se poate dovedi cu date positive, că membrii partidului numit totdeauna 'și-au dat silințele a susține și sprigini pe Excelența Sa dl Metropolit în toate agendele oficiale, canonice, și legale, conform statutului nostru organic, și că nu e unul măcar între ei, care în aceste 'i-ar fi făcut cîndva vre-o oposițiune sistematică și tendențioasă.

Nu odată s'a întemplat, că eu, atât privat, cât și în consistor și în sinodul archidicesan, așa dar' la auzul tuturor, 'i-am promis Înalt Preasfinției Sale tot spriginul posibil în conducerea afacerilor oficiale, în apărarea drepturilor noastre bisericesci archidicesane, și în toate, câte vor servi spre binele și interesul aceiași biserici, și toți cei de față au consimțit totdeauna cu cele ădici de mine.

Nu pot deci recunoaște de adevărat ceea-ce se afirmă în nisce schițe biografice, cărora în organul Preasfinției Sale Părintelui Metropolit li-s'a dat un caracter, cel puțin oficios.

Eată ce se afirmă:

„Pozițiunea Metropolitului Miron Romanul era una dintre cele mai dificile la începutul păstoririi sale, pentru-că venirea sa ca Archiepiscop și Metropolit nu era pe placul unei partide puternice în archidicesă, care avuse de candidat al seu la scaunul arhiepiscopesc-metropolitan pe archimandritul Nicolae Popea. Această partidă, dispunend la început de majoritate în consistor, îi paralisa consecut ori-și-ce acțiune liberă în afacerile archidicesane.” *)

Actele oficiale însă sînt de față, ele ne vor pute documenta mai bine, dacă se făcea, și cine făcea oposițiune consecventă.

Eu trebuie să ădici, în deplină cunoștință de cauză, că Excelența Sa Păr. Metropolit Miron Romanul ar fi putut să aibă ădilele cele mai tîgnite, în mijlocul celor-ce 'i-se ădici contrari, mai ales, că neplăcerile, ce le-a avut, nu 'i-au venit dela ădici contrari, ci dela unii, cari 'i-se numără între cei „binevoitori”.

Declar al treilea: că earăși se poate dovedi cu date positive, că pacea și buna înțelegere nu oamenii partidului din întrebare le-au stricat, ci alții și că eu, parte din îndemnul propriu, parte la provocarea altora, în deosebite rînduri, m'am încercat a le răsturna; dacă însă acele încercări n'au avut rezultatul dorit, cine e de vină?

Unde nu este sinceritate, acolo ori-și-ce încercare de pace rămâne zadarnică; ear' din care parte a lipsit sinceritatea, lesne s'ar pute dovedi.

Declar al patrulea: că pot dovedi cu date positive, că eu avend în vedere curat numai interesele bisericii, am răspins cu indignațiune promisiuni de munți de aur — de mitre episcopesci! — ce 'mi-se făcură dintr-o parte, ădici și eu, cam puternică în metropolia noastră, numai pentru-ca să stau pasiv, să nu mă opun acțiunii unor oameni (chiar din cei-ce fac imputări altora), cari în adevăr se ocupau cu cugete nu prea bune față cu persoana Excelenței Sale Păr. Metropolit.

Dar' pentru-ca nici umbră de suspiciune sau de îndoieli să nu rămână în această privință,

*) „Telegraful Român” Nr. 20 ex 1887. „Foiță”. Da, „Telegraful Român”! astfel știe să scrie, de când cu schimbarea redacțiunii. Lucra de necăut, dar' adevărat.

pentru-ca netemeinicia invinuirilor să se documenteze până la evidență, află de lipsă a reproduce aici însuși programul, în punctele lui esențiale, care partidul național-bisericesc din cestiune 'și-l-a fost fixat, îndată după alegeri, ca punct de mîncare și ădici a sa pe viitor în toate afacerile archidicesane. El este următorul:

„1. Vom apăra și susține autonomia și constituțiunea provinciei noastre metropolitane române în general, ear' în special autonomia, drepturile și interesele archidicesei noastre transilvane, pe acelea ne vom năsu a le desvolta pe baza lor canonică și morală creștinească, și între marginile legilor.

„2. Vom stăru din toate puterile pentru ducerea în deplinire a principiilor și drepturilor garantate prin constituțiunea canonică a bisericii noastre, și în special prin statutul organic, în toate afacerile bisericesci, scolastice și fundaționale, precum și pentru susținerea ordinii bune legale în toate acele afaceri, pentru menținerea și efectuarea dreaptă și exactă a legilor bisericesci și decisiunilor legale și canonice, ale corporațiunilor și jurisdicțiunilor bisericesci.

„3. Vom sprigini și vom înainta din toate puterile cauza scolară, vom conlucra la delăturarea tuturor obstaculelor observate și observănde pe terenul scolar, vom apăra caracterul confesional al scoalelor noastre, și, preste tot, vom stăru a se aduce organismul intern și extern al scoalelor noastre la stadiul recerut de știință și de spiritul timpului cel luminat de astăzi.

„4. Vom conlucra pentru înțeleapta economisare și buna administrare a fondurilor archidicesane, vom stăru cu toate mijloacele legale și oneste pentru înmulțirea și crescerea lor, și, preste tot, vom îngriji, ca averile bisericeilor și ale institutelor noastre scolastice, literare și filantropice să se asigureze, să se administreze bine și să prospereze.

„5. Vom stăru, ca oficiile și demnitățile bisericesci, de jos până sus, amăsurați normativelor și instituțiunilor noastre bisericesci, să se conferească după calificațiune și merit, și vom apăra stabilitatea acelor oficii, și neamovibilitatea oficialilor respectivi, afară de casurile prevădute în legile bisericesci.

„6. Vom conlucra pentru îmbunătățirea stării materiale a preoților și învățătorilor noștri.

„7. Vom conlucra, preste tot, pentru-ca pe terenul vieții noastre bisericesci să domnească moralitatea, legalitatea, încrederea reciprocă și buna ordine, și să se stabilească între fiii bisericii noastre buna armonie și frățietatea pe baza principiilor de mai sus.

„8. Vom respecta concludul sinodului nostru archidicesan din anul 1874, adus în ședința IV din 10 Aprilie, privitor la faptele, lucrările și meritele Marelui Archiepiscop și Metropolit Andreiu, și la direcțiunea dată de el.

„9. Pe baza principiilor expuse până aici, vom sprigini pe capul bisericii noastre și pe toate organele bisericesci în toate lucrările salutare în interesul bisericii, le vom apăra de ori-ce atacuri pe față sau curse ascunse, ce ar tinde spre scopuri contrare principiilor din acest program. . .”

Aș vră să știu, unde se află un punct măcar, sau un cuvînt numai, în acest program, care se justifice invinuirile și insultele ridicate asupra autorilor și susținătorilor lui? Nu va subscrie fiecare credincios bine simțitor al bisericii noastre archidicesane acest program și aceste principii cu amîndouă mîinile?

Așa dar' nu invinuiți, ci laude merită acei bărbați, cari se hotărîră a-și concentra puterile lor spre ădiciungerea unor scopuri atât de frumoase, atât de salutare pentru biserica!

(Va urma.)

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regina, dăruind câte 300 fl. pentru păgubiți prin incendiu din Careii-mari și Eperjes, s'a îndurat preagratios a dăru 200 fl. și pentru nenorociții păgubiți prin foc din comuna Curticiu.

*

Demisiunea comitetului suprem, contele Andreiu Bethlen. Foile din Budapesta spun, că contele Andreiu Bethlen, comitele suprem al comitatelor Sibiu și Brașov, 'și-ar fi așternut demisiunea la ministerul de interne. Se ădici, că perderea singurului băiat 'lar fi îndemnat a se retrage.

*

Bazarul ardelenesesc în expoziția de industrie din Budapesta a fost deschis în 10 Maiu n. la orele 11 înainte de amădici. Acest bazar e făcut în favorul reuniunilor de maghiarisare și cuprinde mai ales produse de țesut, broderii, manufacturi de draperii, industrie de tapiserie și flanel, pělării, mărfuri de curelari, vase de lemn, mobile pentru țărani și grădini, bimble-loterii, obiecte de marmură, pămînt și sticlă, pictură de porcelan, brânzuri, li-

coruri, cognac, extract de cafea și rachiu de sêmânță de brad.

Focuri. În comuna Csik-Kozmás au ars 400 case, dintre care nici una n'a fost asigurată; în Gyergyó-Ujfalău au ars 250 case, ear' în Toplița-românească pe lângă multe case a mai ars și biserica.

Demonstrațiunile studenților dela universitatea din Viena. La universitatea din Viena au făcut în 9 Maiu n. studenții o demonstrațiune în contra profesorului, consilierul intim și membru al casei magnatilor din „Reichstag“ul austriac Maassen, din incidentul vorbirii, carea acesta a ținut Sâmbăta trecută în casa magnatilor austriaci. Pe coridorul universității, înaintea salei de prelegere nr. 23, în care sala profesorul Maassen își ține prelegerile despre dreptul canonic, s'au adunat vre-o 60 studenți și când profesorul Maassen veni, ca să-și țină prelegerile la timpul obicinuit, el fu primit din partea studenților cu strigăte de „pereat!“ În 10 Maiu n. demonstrațiunile s'au continuat, și rectorului universității Zimmermann abia i-a succedat a mulcomile spiritele agitate. În 11 Maiu n. demonstrațiunile a luat un caracter mai pronunțat. Coridorul, ce duce la sala de prelegere a lui Maassen, a fost închis prin două baricade. 23 servitorii universitari erau puși ca pază. Când veni profesorul Maassen, se auziră strigăte de „pereat!“ Studenții năvăliră asupra baricadelor, unul trecu baricada, aci fu apoi prins de către servitorii universitari și dus într-o odaie separată. Ceilalți vădând aceasta s'au mai desmețit și începură a se retrage. — În cercurile parlamentare din Viena se vorbește, că ministrul de instrucțiune Gautsch a fost primit în audiență la Monarchul, pentru a-i raporta despre cele petrecute la universitate.

Ovațiunile Starcevicianilor făcute deputatului Tuskan au dat privilegiu procuraturii din Agram a le considera ca delict în contra ș-ului 305 al legii criminale, anume: „Aprobarea de fapte oprite“ și a comanda cercetarea în contra făptuitorilor. Deputații Starcevic sen., Folnegovici și Tuskan au fost deja ascultați ca martori. Cercetările urmează.

Regele și Regina României au părăsit Bucureștii ducându-se la Sinaia, spre a primi visita Împărătesei-Regine Elisabeta.

Remanierea ministerială în România. Eacă noua listă a ministrilor României: I. C. Brătianu, președinte al consiliului, fără portofoliu. Radu-Mihai, ministru de interne; P. S. Aurelian, ministru al lucrărilor publice; V. Georgian, ministru al domeniilor; D. Sturdza, ministru de instrucție și culte; C. Nacu, ministru de finanțe; Eug. Stătescu, ministru de justiție; Ferichide, ministru de externe; Angelescu, ministru de război.

O rectificare. Cetim în „Românul“: „Novela dată de „Familia“ și de „Tribuna“ au privire la debutul unei artiste române în salonul baritonului Maurel, sub pseudonimul *La Novina*, este eronată în ceea ce privește orașul unde era salonul lui Maurel. Am spus aceasta după corepondența parisiiană a lui *Folchetto*, publicată în „Fanfulla“. Artista română a cântat la Paris nu la Roma, înaintea că Maurel s'ar fi plecat la Milano pentru reprezentațiunile lui *Othello* al lui Verdi. Diceam atunci, că nu cunoaștem ce artistă română se ascunde sub numele de *La Novina*.”

Învățătorii rurali din jud. Muscel, plasa Argeș și plasa Nucșoara (România), s'au constituit într-o societate cu numele de „*Scoala Nouă*“. Scopul acestei societăți este educatiunea culturală a membrilor sei și a tuturor ce vor binevoi a se folosi de aceasta. Societatea va ține spre îndeplinirea scopului său prin înființarea unei biblioteci; prin înființarea unui cabinet de lectură; prin ținerea de conferințe populare instructive, morale și utilitare și în fine, prin cursuri cu adulți.

Foc mare în Băcău (România) a fost Mercuria trecută, precum i-se depeșează „Telegraphului“. 12 prăvălii au ars cu totul. Causa focului a fost neglijența unui servitor, ce se suise într'un pod cu luminarea aprinsă.

D-na Irina Vlădăia, renumita prima-donă română, angajată de curând la opera comică din Paris, va da în sala Ateneului din București 3 concerte cu concursul mai multor artiști.

Noue jertfe ale lacului Starnberg. Din München se depeșează dtdo 12 Maiu n.: În lacul Starnberg s'au aruncat astăzi două fete din familie aristocratică, tocmai în acel loc, unde s'a înecat regele Ludovic II. și profesorul Gudden. Strîns îmbrățișate s'au aruncat fetele în apă și au dispărut. Ambele s'au scos din apă fiind însă moarte.

Pentru ce e acum așa rece! Institutul meteorologic din Viena ne spune aceasta. În decada a doua a lunei lui Maiu vine în fiescare an din Nord-Ost o depresiune asupra teritoriului ce zace în Ostul Ardealului, ear' corăspundător situațiunii acesteia, se ivesc în Ungaria vânturi nordice. Cu cât depresiunea aceasta zace mai mult timp de-asupra Mărei-Negre, cu

atât mai intensiv se recesește temperatura în Ungaria prin vânturile de Nord, și e de sigur neliniștit pentru economii nostri, dacă această fatală depresiune durează acum de 5 zile. N'are nimeni și nici nu poate să aibă vre-o înțelegere asupra factorilor meteorologici, de aceea nu rămâne alta, decât ca să sperăm, că depresiunea aerului în curând se va schimba în bine.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 264/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 11 Aprilie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membrii prezenti: I. Russu, I. Popescu, B. Harșian, P. Cosma, Dr. II. Pușcariu, E. Brote.

Secretar: Dr. I. Crișian.

Nr. 57. Comisiunea de colaudare a adaptărilor și reparaturilor executate de arhitectul dl T. Maetz la casa din strada Monarh Nr. 8 din loc exmisiu cu datul 26/1 a. c. Nr. 413/1886 asner protocolul de colaudare dela 23/3 a. c., din care se vede:

- a) că adaptările efectuate corespund planurilor și preliminarilor, precum și condițiunilor din contractul încheiat cu arhitectul;
- b) că sub decursul lucrării s'a arătat necesitatea unor reparaturi cu abateri dela preliminarul dtdo 20/6 1886;
- c) că în același timp s'a arătat, că unele lucrări prevădute în numitul preliminar pot rămâne deocamdată neexecutate;
- d) că socoteala adaptărilor și a reparaturilor se prezintă acum astfel:

1. suma cheltuelilor acordate pe baza preliminarului dtdo 22/6 1885 . . . 9459 fl. 83 cr.
 2. suma cheltuelilor acordate pe baza preliminarului dtdo 20/6 1886 pentru plus-lucrări, după detragerea 10% . . . 726 fl. 75 cr.
 3. suma rectificată a cheltuelilor pentru plus-lucrări conform cu socoteala dtdo 19/2 a. c. . . 3142 fl. 16 cr.
- la oaltă . . . 13.328 fl. 74 cr.

Din aceasta se subtrage:

1. suma rectificată pentru minus-lucrări . . . 1357 fl. 11 cr.
 2. detragerea pentru poartă . . . 25 fl. — cr. 1382 fl. 11 cr.
- Suma efectivă e astfel . . . 11.946 fl. 63 cr.

e) se arată mai departe, că s'au difcultat cele 4 petri propoziționale de sub poartă, din cauza scurțimeii lor, având arhitectul a le înlocui prin alte mai lungi;

în fine așterne comisiunea particularul inginerului dl O. Müss pentru revisiunea preliminarilor, colaudare etc. cu 100 fl. și propune, ear' comitetul decide: (Ex Nr. 413/1886.)

— S'e se licideze și plătească arhitectului suma efectivă cu 11.946 fl. 63 cr. cu aceea, ca s'e fie deobligat a înlocui petrele difcultate de sub poartă prin altele corespunzătoare; de asemenea s'e se licideze și plătească și d-lui inginer O. Müss particularul cu 100 fl. v. a.

Nr. 58. Comisiunea exmisiă în afacerea zidirii scolare în urma însărcinării primite la 1/1 a. c. Nr. 412/12 1886, de a face propuneri motivate cu privire la cererea de direcțiunii scolare de fete dtdo 26/12 1886 de a se face dela poarta casei dinspre strada morii până la portalul edificului scolar o cale bătută, arată, că cercetând a aflat, că susnumita cerere a direcțiunii e pe deplin motivată și că, deoarece afacerea s'a dovedit a fi foarte urgentă, comisiunea a și dispus efectuarea unei căi corespunzătoare la locul cerut de direcțiunea scolară, ear' socotelile le va așterne după ce se va fi terminat lucrarea. (Ex. Nr. 412/1886.)

— Spre știință.

Nr. 59. Secretarul II. continuă raportul în cauza distribuirii ajutoarelor. Anumit: La ajutoarele de 25 fl. cuprinse în concursul Numărul 29/1887 sub lit. B pos. 6 menite pentru 16 învățăcei de meserie, au intrat 45 cereri.

Dintre concurenți s'au 9 măsari, 2 tipografi, 3 pelari, 13 cismari-pantofari, 3 cojocari, 7 fauri, 5 rotari, 1 sticlari (Kunstschleifer) și 2 croitori.

Având în vedere felul meseriei, calificațiunea și sporul în meseria începută, cele 16 ajutoare se votează învățăceilor:

1. Aurel Pop din Căticău, comitatul Solnoc-Dobăca, pantofar în Gherla.
2. Ioan Pop din Cătelul-Român, comitatul Selagiului, pantofar în Șimleul-Silvaniei.
3. Mateiu I. Jiga din Beclean, comitatul Făgărașului, mésar în Sibiu.
4. Liviu Crișian din Cigmău, comitatul Hunedoarei, tipograf în Orăștie.
5. Vasiliu Butean din Șomeuta-mare, comitatul Sătmăraului, pelar în Șomeuta-mare.
6. Nicolau Colcer din Vadu, comitatul Făgărașului, cismar în Făgăraș.
7. Iuliu Pop din Murăș-Decea, comitatul Albei-inferioare, faur în Sz.-Ujfalău.
8. Ioan Turcu din Șulumberg, comitatul Târnavei-mari, rotar în Agnita.
9. Ioan Orgeanu din Vestem, comitatul Sibiuului, faur în Reginari.
10. Nicolau Celegreadeanu din Hațeg, comitatul Hunedoarei, faur în Hațeg.

11. George Russu din Tălmăcel, comitatul Sibiuului, mésar în Sibiu.

12. Paul Jurca din Răvășel, comitatul Târnavei-mari, croitor în Sibiu.

13. Pamfilu Mușu din Cămpeni, comitatul Turda-Arieș, mésar în Brașov.

14. Nicolau Para din Zoltan, comitatul Târnavei-mari, cismar în Brașov.

15. Romul Langa din Șerpeni, comitatul Făgărașului, mésar în Brașov.

16. Petru Cămpian din Șeica-mare, comitatul Târnavei-mari, pantofar în Sibiu.

Se înseamnă, că învățăceilor Ioan Pop (Nr. 2) și Pamfilu Mușu (Nr. 13) li se vor libera ajutoarele conferite numi după ce își vor prezenta — supletorice — contractele încheiate cu măestrii respectivi.

Aceste stipendii se lasă în folosirea elevilor până când vor eși sodali, dacă vor dovedi progres îndestulitor și purtare morală bună.

Sibiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p., v.-president. secretar.

Autenticarea acestui proces verbal se încrede dlor Popescu, Cosma, Harșian.

S'a cetit și autenticat.

Sibiu, în 13 Aprilie 1887.

I. Popescu m. p. P. Cosma m. p.

B. P. de Harșian m. p.

Varietăți.

(Un câne anti-german.) În Paris ca și în Berlin e cunoscută întâmplarea unui recrut alsatian, care își manifestase opiniile politice tatuându-și pe corp de mai multe ori cuvintele: „Trăiască Franca! Jos Prusia!“ și care a fost condamnat la mai multe luni închisoare pentru aceste nevinovate ieroglife.

De curând s'a întâmplat într'un mic orașel din Alsacia un episod nu mai puțin tragicomic.

Subprefectul german din Thann avea un câne, pe care îl iubia foarte mult. Era un câne frumos, alb, care îl însoția pretutindeni, unde se ducea.

Într'una din zile, nisea glumeți din Thann prinseră cânele în văpsiră. A doua zi, subprefectul trecea ca de obicei pe stradă, urmat de cânele seu, care însă nu mai era alb, era tricolor! Roșu, alb, albastru, colorile franceze!

Închipuiți-vă scandal!

Ce e mai comic, este că gendarmeria, care ia toate lucrurile în serios, și-a închipuit și de astădată o tragedie. Cânele steag fu prins, judecat în chip sumar și împușcat.

Sub-prefectul, nemângănit, a intentat proces zeilor gendarmilor nemți.

(Ploaie neagră.) La Castlecomer, oraș situat în Queen'n County, în Irlanda, s'a constatat, pentru prima oară, un fenomen atmosferic curios. Pe la oarele 4 după ameași, cerul s'a întunecat și a început să tună și să fulegere. Preste o oară sau două a început să cadă o ploaie cu totul neagră, — atât de neagră încât ptea hainele trecătorilor. La câmp dobitoacele scoteau strigăte de desperare, câinii alergau și urlau, ca și cum ar fi fost turbați. Ploaia neagră, care părea că conține un praf insolubil, a colorat apa riurilor și a izvoarelor din localitate, astfel, că această apă a încetat de a mai fi potabilă.

Din public.*)

Onorate Domnule Redactor!

La articolul apărut din Munții-Apuseni în numărul 69 al „Tribunei“, — atăcat fiind — Te rog a publica următoarele observațiuni:

Cu căt simț de adevăr proceda unui omen, se vede de acolo, că scriitorul articolului ținând, că în ziua alegerii membrilor pentru comitetul fondului pisetal și fi fost în Abrud, daclară: că m'am abținut dela votare.

Starea adevărată a lucrului însă e aceea, că având eu în 11 Ianuarie a. c. o pertractare montană momentoașă la tribunalul din Alba-Iulia, de acolo numai în 13 Ianuarie seara, va s'e ajică după încheierea actului de alegere, am putut djica încășirea prin urmare nici în pozițiune nu am fost de a pute vota.

Altecum cele 58 sau, vorbind adevărul, cele 45 de voturi care nu au fost voturile partidei române, fără văturile partidei maghiare a preotului reformat Molnár Albeher, a celui mai mare „kultur-egylet“-ist, la care s'a fost alăturat și avocatul Filip sau, după subscrierea sa proprie, Fülep cu voturile acelor Români, pe cari — neavând concurent pe acest teren — le-a putut câștiga lăpădându-se sau, folosind expresiunea sa, desertând dela ceealaltă partidă maghiară, cu care a fost traficant mai dintăiu.

Ceva faptă strălucită nu au s'evrșit Români mergând mână în mână cu acel preot reformat, care a fost totdeauna contrarul lor cel mai mare și care în prima linie a contribuit la aceea, că au picat Români dela conducerea fondului pisetal și alăturându-se la o partidă, în care se află și acel primar, care pe noi Români întru atăta ne desconsideră, încât nici baremi convocatoriile nu voiesce a le face în limba română.

Cine s'ant „kultur-egylet“-istii? s'ant amicii avocatului Fülep, ai scriitorului articolului de mai sus, cu cari dînsul țee ani de-a rîndul și-a petrecut prin casine maghiare, în a căror casină chiar și în ziua, în care i-a combătut, a fost, și cari numai de acum, de când nu și-au dat voturile lor dînsului, au devenit oameni înfricoșaji și au trebuit să devină din acel motiv, ca aceia,

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

cari nu cunosc împrejurările locale de aici, s'e cugete, că eu, căruia s'au alăturat acele voturi, deși nu de tot, dar' cel puțin până la brău am devenit „kultur-egylet“-ist.

Apucătura nu e rea, e daună numai, că învechită fiind, numai la oameni naivi mai poate prinde.

Nu acești „kultur-egylet“-isti, cari altcum în comitetul fondului numai de cinci voturi dispun, au trântit pe avocatul Fülep, fără netactica sa.

Netactica a fost a nu forma Români o partidă de sine stătătoare și dacă e vorbă de pica, a pica batăr cu onoare, netactica a fost a pacta cu o partidă maghiară și apoi a deserta la ceealaltă, netactica a fost a pacta cu partidă devenită impopulară și aflătoare în decadență a preotului Molnár și prin aceea a risca o blamare a Românilor, netactica a fost a nu desvolta o activitate mai mare și a nu atrage și pe ceialalți Români, cari afară de Balossu au votat cu „kultur-egylet“-istii, netactica a fost a nu face în cazul extrem chiar și ceva jertfă și prin aceea a câștiga și voturi străine, netactica este a a fi tras această cestiune locală personală pe terenul publicității și prin aceea a așta numai și mai tare spiritele.

Dar' chiar și dacă acest *mixtum compositum* de partid ar fi învins, nu și-ar fi putut ajunge avocatul Fülep alt scop, decât întărirea sa în postul de avocat al fondului; ideea de a ajuta earăși la postul de președinte lui Gáll János, care nici atunci, când a fost în posesiune nu s'a știut susține, acuma mai ales cu ajutorul lui Molnár e efemeră, pentru-că, abstrăgând dela multe altele, cele două voturi române din Roșia au arătat în anii anteriori, că dela celelalte 6 voturi maghiare nu se deslipesce în nici o cestiune și pentru-că pe unul din acestia l'a fost încercat avocatul Fülep în un proces criminal astfel, încât numai cu greu l'am putut scoate din belea, ear' celalalt a trecut, precum s'ant informat, în arma șicanelor lui Gáll, cu întreaga sa familie număr-oasă la biserica gr.-cat.; cu astfel de purtări nu se pot câștiga voturi.

Astfel aș fi în stare a arăta multe și chiar și interesante lucruri, cum Români de aici mare parte în urma netacticeii conducerii au scăpat nu numai fondul pisetal din mână, fără tręptat au și pierdut tot terenul de sub picioare, dar' după-ce astfel de cestiuni locale nu interesează pe onoratul public cetitor și după-ce și onoratele redacțiuni la desvovățiri, numai cevași mai lungi, răspund ca canonic „nu se publică“, m'e rețin de astădată.

Una însă trebuie să declar și anume, că dacă aș preferi interesele mele personale intereselor naționale, în acel caș mi-aș fi format și eu o partidă și m'aș fi alăturat cu aceea la acea partidă maghiară, care mi-ar fi asigurat mie personal cel mai mare avantaj, — dar' eu aceasta nici odată nu am făcut-o, nu am conturbat pe nimeni și mai puțin pe conducător în calculele și circulele sale, am lăsat, ca fiesce-care s'e bată câmpii după plac, — dar' baremi atăta apoi pot și eu pretinde, ca s'e nu se poștească dela mine, ca eu s'e scot altuia pentru folosul seu personal castanele din foc, și că dacă cineva greșese, s'e aibă atăta tărie de caracter, ca s'e și recunoască greșeala și s'e nu se încerce pre lungă amenințări și suspiciunări ridiculoase a încărca rezultatul nefavoritor al greșelii sale în spatele altora.

Abrud, în 19 Aprilie 1887.

Iosif Crișianu,
advocat.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 13 Maiu n. Închiderea sesiunii dietale va urma probabil în 26 l. c. n.

Agram, 13 Maiu n. Antonie Starcevic și Folnegovici au fost condamnați la o amendă de 100 fl., respective 50 fl. pentru refuzarea depunerii ca martori. Tuskan a fost provocat să predee fără preget darurile primite tribunalului. Tustrei au fost din nou citați pe 16 l. c. n.

Londra, 13 Maiu n. (Scirea ȝiarului „Times“.) Comisiunea pentru delimitarea granițelor afgane a ținut ieri ședința ultimă. Deoarece ce n'au fost în stare a ajunge la o înțelegere, ambele partide au convenit în a preda afacerea guvernului lor.

Londra, 13 Maiu n. În casa de jos a declarat Fergusson, că guvernul respinge participarea oficială la expositia din Paris; va acorda însă facilitări celor ce participă.

București, 13 Maiu n. În Rahova a fost confiscat de poliția bulgară un teanc de tipărituri revoluționare adus pe furiș cu vasul rusesc „Bulgaria“.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 11 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 49.1/2 cr., de mijloc 49.1/2 cr. până 50.— cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., româneschi de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sərbesci grei — cr. până 49.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 49.1/2 cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 400 umpnănic la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 11 Maiu st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 60—80 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.40, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.05 până 9.45, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.40, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.20 până 9.35, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 9.— până 9.30.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.65 până 6.90. (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.30 până 6.60; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.— până 7.80.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.10 până 6.30.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.55 până 6.90; de alt soi fl. 6.10 până 6.30.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 28 și 29 Aprilie v. 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. în aur	prețul lei
Grosușoi	Chrisovelon	Porumb	2060 59 1/4	6.55	
Ferando	Feitler	"	2000 60	6.55	
Zacharia	"	"	700 59 1/2	6.50	
Marghiloman	"	"	4000 60	6.70	
Haracopolu	"	"	3000 60	6.75	
Cațica	"	"	1900 61 1/4	6.90	
Grosușoi	"	"	3000 59 3/4	6.70	
Gușof	"	"	14000 60 3/4	6.82 1/2	
Lombardo	Căpitan	"	2200 62 1/4	7.10	
Cotti	Chrisovelon	"	2000 59 1/2	6.45	
Mari	"	"	2000 60 1/2	6.55	
Vrioni	Feitler	"	3550 61	6.87 1/2	
Emberico	Manari	Grâu	2750 60 1/2	12.80	
Politi	Mila	"	3850 59 1/2	12.25	
Bach	G. Mendl	Săcăr	18000 57	7.55	
Mari	"	"	1000 55	7.—	
Tetene	Hali Efendi	Orđ	700 41 1/2	4.07 1/2	
Dimitriad	G. Mendl	Orđ alb	920 46 1/2	5.75	
Suca	Conduri	Fasole	2400 0/0	6.90	

Agiul 14.70—14.80.

Cursul pieței din Sibiu

din 13 Maiu st. n. 1887.

Hartie-monetă română	Cump.	8.45	vând.	8.55
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.10	"	1.11

Bursa de Budapesta

din 12 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aur ung.	60/0	101.20
" " " " 40/0	"	87.85
" " " " 50/0	"	150.—
Împrumutul căilor ferate ung.	"	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	"	97.50
(1-a emisiune)	"	"
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	"	127.—
(2-a emisiune)	"	"
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	"	115.50
(3-a emisiune)	"	"
Bonuri rurale ung.	"	104.50
" " " cu cl. de sortare	"	104.50
" " " băntăne-timșene	"	104.50
" " " cu cl. de sortare	"	104.50
" " " transilvane	"	104.50
" " " croato-slavone	"	99.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	"	119.50
Împrumut cu premiu ung.	"	124.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	"	81.80
Renta de hartie austriacă	"	82.50
" " argint austriacă	"	112.—
" " aur austriacă	"	135.—
Losurile austr. din 1860	"	873.—
Acțiunile băncii austro-ungare	"	284.50
" " de credit ung.	"	280.20
" " " " austr.	"	"
Argintul	"	102.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	"	5.93
Galbeni împărătesci	"	10.03
Napoleon-d'ori	"	62.80
Mărci 100 imp. germane	"	127.—
Londra 10 Livres sterlingi	"	"

Bursa de Viena

din 12 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung.	60/0	100.95
" " " " 40/0	"	87.60
" " " " 50/0	"	150.—
Împrumutul căilor ferate ung.	"	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	"	97.70
(1-a emisiune)	"	"
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	"	127.20
(2-a emisiune)	"	"
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	"	115.25
(3-a emisiune)	"	"
Bonuri rurale ung.	"	104.80
" " " cu cl. de sortare	"	104.70
" " " băntăne-timșene	"	104.75
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	"	104.60
" " " transilvane	"	104.50
" " " croato-slavone	"	99.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	"	119.90
Împrumut cu premiu ung.	"	124.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	"	81.45
Renta de hartie austriacă	"	82.60
" " argint austriacă	"	112.—
" " aur austriacă	"	135.80
Losuri austr. din 1860	"	876.—
Acțiunile băncii austro-ungare	"	284.—
" " de credit ung.	"	280.—
" " " " austr.	"	"
Argintul	"	5.97
Galbeni împărătesci	"	10.05
Napoleon-d'ori	"	62.27
Mărci 100 imp. germane	"	127.—
Londra 10 Livres sterlingi	"	"

Bursa de București.

Cota oficială dela 11 Maiu st. n. 1887.

Renta amort. (50/0)	Cump.	93.—	vând.	93.1/2
Rur. conv. (60/0)	"	83.40	"	"
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	910.—	"	950.—
Banca națională a României	"	35.—	"	37.—
Împr. oraș. București	"	198.—	"	202.—
Act. de asig. Națională	"	100.1/2	"	101.—
Credit mob. rom.	"	128.60	"	17.10
Scrisuri fonciare urbane (50/0)	"	"	"	"
Schimb 3 luni	"	"	"	"
Societ. const.	"	"	"	"

Alifie pentru rane.

Alifie antiseptică pentru rane de Dr. G. Heiner în Esslingen I. N. aplicată cu mult succes de către autorități la rane de strivitură, tăietură și arsură, la ezeme, pecingine, decubitus (zăcere în pat timp mai îndelungat) și la toate umflăturile — și cele syphilitice. — Indispensabilă pentru aceia, care pătimește de asudatul picioarelor, de rane la picioare și de mâni crepate.

În doze de câte 35 cr., 70 cr. și și mai mari se află în farmacii. [411] 9—12

Depositar general pentru Ardeal:

Farmacia lui Carol Müller în Sibiu.

Deschidere de băi.

Am onoare a încunoscința pe P. T. public, că la 15 Maiu a. c. voi deschide băile calde din

Geoagiu-Feredeu,

care conțin fer, iod și pucioasă și sunt de o excelentă eficacitate vindecătoare.

Având în vedere plăcutul aer de munte al acestor băi, frumoasa și încântătoare-le regiune, promenădile lor răscolitoare de o extindere de miluri întregi, parcul cel frumos, noua arangiere practică și mai ales vechiul lor renume de băi de cură, sunt întru adevăr unele din cele mai avantajoase și mai ieftine băi.

Odăi goale, precum și din nou cu mult confort arangiate, bucătărie excelentă cu prețuri moderate și serviciu prompt.

În toată ziua comunicațiune comoadă cu gara și pentru oaspeții din provincie.

Voiu face tot ceea-ce îmi stă în putere pentru de a face oaspeților plăcut sezonul de băi.

Comande de locuințe precum și informațiuni mai îndetaliat dă cu promptitudine

Gabriel Csösz,
arândator de băi.

[457] 1—2

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu”

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 17

„Amicul Familiei.” Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, romanuri, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestii literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în timbre postale.

„Preotul român.” Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiilor franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiușiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnaziului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înverderită și apretată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbai de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.” 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!” și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnaziul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărțică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărțică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sânteii Vergure Maria a Născătoare de D-zeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.